

Men vi vil nu forsøge efter bedste evne at udfærdige en redegørelse og spørge i andre ministerier for at give et så fyldestgørende svar som overhovedet muligt. Regeringen har intet at skjule i denne her sag, men jeg mener simpelt hen ikke, at det er rimeligt, såfremt man i dag anklager mig eller andre for at have afgivet urigtige svar, fordi vi ikke har svaret på alt på vegne af alle ministerier til evig tid. Det er simpelt hen ikke rimeligt.

Søren Søndergaard (EL):

Nu har jeg ikke snakket om urigtige, jeg har snakket om vildledende oplysninger, og derfor har jeg selvfølgelig ikke røde ører.

Jeg er meget glad for det, ministeren siger her, fordi det viser præcis det rænkespil, som regeringen er ude i, fuldstændig uanstændigt rænkespil. Hvad er baggrunden for det her spørgsmål? Ministeren ryster på hovedet, men hør nu efter: Hvad er baggrunden for det her spørgsmål? Baggrunden for det her spørgsmål er, at jeg havde præcise informationer om, at jeg skulle spørge i Udenrigsministeriet. Jeg havde præcise informationer om, at Udenrigsministeriet havde viden i denne her sag. Derfor stillede jeg naturligvis spørgsmålet til Udenrigsministeriet.

Så bliver jeg ringet op af Udenrigsministeriet, som siger, at det vil de gerne have jeg stiller til Justitsministeriet. Så spørger jeg Udenrigsministeriet: Hvordan kan jeg så være sikker på, at de oplysninger, der ligger i Udenrigsministeriet, kommer med i svaret? Så svarer Udenrigsministeriet: Det vil Justitsministeriet selvfølgelig spørge os om. Herefter bliver spørgsmålet omadresseret til Justitsministeriet. Det kan tjekkes det hele.

Nu hører vi den løgn fra ministeren, den latterlige påstand om, at man har svaret på det hele. Der er jo tydeligt tale om et rænkespil, der er jo tydeligt tale om, at man ved at sende det fra det ene ministerium til det andet forsøger at undlade at svare på spørgsmålet. Det er jo det, der er tale om, og det er jo det, der irriterer og bør irritere alle Folketingets medlemmer, nemlig at vi på den måde bliver udsat for, at når vi stiller et klart spørgsmål, så siger det ene ministerium, at vi skal spørge det andet ministerium. Og når vi ikke får noget svar derfra, så får vi at vide: I skulle have spurgt i det ministerium, hvor I oprindeligt spurgte, men som altså ikke ville svare på spørgsmålet.

Helt ærligt må jeg spørge, hr. justitsminister: Når man ser det ud fra en sådan rimeligheds-

mæssig betragtning, hvordan ser justitsministeren så på denne her sag?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Vi behøver ikke at bruge titler til justitsministeren, men ellers er det altså fru justitsminister.

Line Barfod (EL):

Justitsministeren sagde, at justitsministeren kun havde svaret på det, så vidt jeg hørte, som justitsminister var bekendt med, men det fremgår jo ikke af svaret. Justitsministeren ved jo godt, som hr. Søren Søndergaard også var inde på, at det ofte sker, at man har et spørgsmål, som der kan indhentes svar på i flere ministerier. Så plejer det at være den minister, man spørger, der sørger for at indhente relevante svar fra de øvrige ministerier. Sådan foregår det jo normalt, når der bliver stillet spørgsmål.

Hvis ministeren mener, der er begrænsninger i svaret, så må ministeren jo anføre det i svaret. Det havde været meget enkelt, fru justitsminister, at skrive: Jeg angiver her de oplysninger, jeg er bekendt med. Hvis spørgeren ønsker oplysninger om andre ministerier, må man spørge andre steder. Det har jeg ikke villet indhente oplysninger om i modsætning til, hvad der er sædvane, når man spørger et ministerium. Men det har ministeren intet anført om. Det virker meget mærkeligt, at man på den måde forsøger at vildlede Folketinget.

Kl. 15.15

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil også godt sige, at jeg finder de besvarelser, justitsministeren giver her, meget besynderlige. Nu har vi flere gange spurgt til sager, der vedrører både Udlændingestyrelsen og Justitsministeriet, og hver gang har man en fornemmelse af, at der sker en eller anden forpufning af ansvaret mellem de to ministerier, afhængig af hvor man spørger.

Når man så spørger statsministeren, som jeg har gjort i dag, fordi han er den, der har ansvaret for den samlede regeringsførelse, så kan man slet ikke få noget svar, og selv om man spørger detaljeret, får man at vide, at de detaljerede sager må man så spørge om.

Så tager jeg hr. Søren Søndergaards spørgsmål, f.eks. nr. S 118. Der lyder spørgsmålet: Har den danske regering eller nogen dansk myndighed været i nogen form for kontakt osv.? Og så svarer Justitsministeriet: Justitsministeriet har for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en ud-